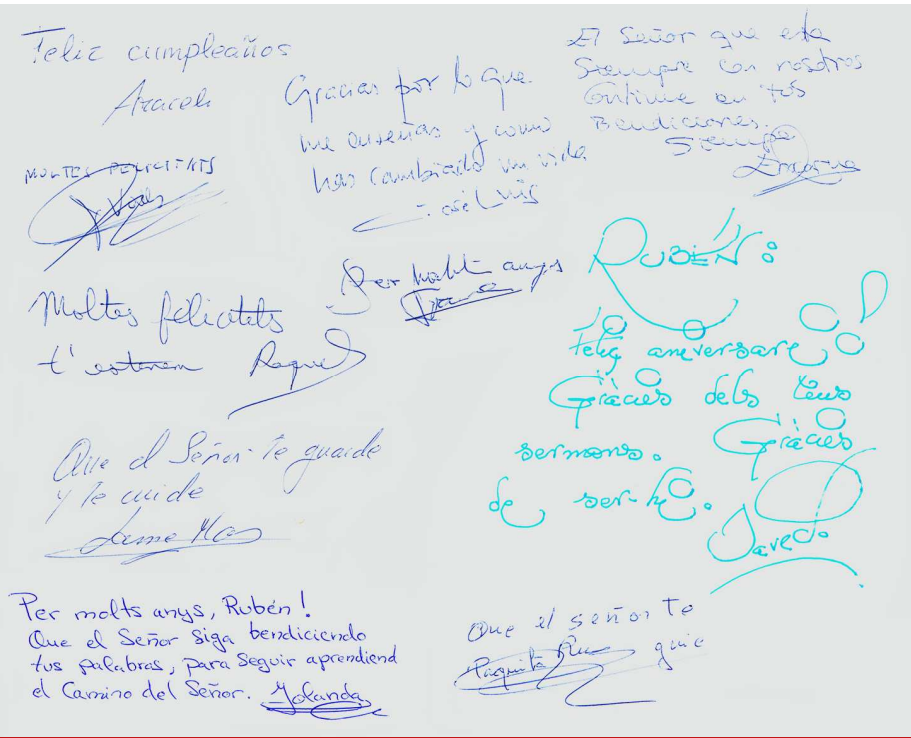

Enoc, patriarca "... i va caminar amb Déu"

Felicitats Pastor, un record de la teva Església

ESGLÉSIA EVANGÈLICA BAPTISTA DE L'ESCALA

Director periodístic: Rubén Gil | Director del Butlletí: Pedro Torres
Edita: Grup GC Online
Redacció, disseny, maquetació: Pedro Torres, Yolanda Vilagut, Paul Torres
Col·laboradors: Araceli Fernández, Paul Torres
Email: info@ingenieria-informatica.com

Butlletí de l'Església Bautista de l'Escala - Carrer de Gràcia, 56

Director periodístic: Rubén Gil

A "Rubén Gil", per una tasca incansable!

Dono gràcies al nostre Déu perquè m'ha donat l'oportunitat de conèixer a un fill seu, Rubén Gil, Pastor de l'Església Baptista de l'Escala, i també li dono les gràcies, de tot cor, a Rubén, a "Mi Pastor", per haver-me donat l'oportunitat de conèixer-nos, d'escoltar els seus missatges i d'haver après, durant tots aquests anys, les raons més importants de la meua vida i la de la meua família.

Aquest Butlletí, de nom "Enoc", va ser una de les tantes creacions del Dr. Rubén Gil, després d'arribar a l'Escala, vaig tenir contacte amb ell i em va convidar a participar de la seva Església. Un temps després de conèixer-nos va treure profit de les meves aptituds com a dissenyador i vam acordar publicar un Butlletí que informi de les activitats de l'Església del carrer de Gràcia.

El seu treball des de la Ràdio de l'Escala, des de l'any 2000, és digne de ser emmarcat, molt reconegut per la gent del poble. És un personatge molt conegut per tot el poble de l'Escala, a més que la seva persona és reconeguda per totes les institucions i organismes d'aquesta petita vila: "és el Pastor de l'Església Evangèlica", diuen tots els qui li troben pel carrer.

Apreciat amic, apreciat conseller, apreciat germà, apreciat pare, molt apreciat i Excel·lentíssim Pastor. Els títols no parlen de la persona, és la persona de Rubén Gil la que parla pel seu propi pes, un Doctor de la vida, i Doctor de la Paraula de Déu.

Les seves publicacions, llibres i participacions en les activitats d'aquest món protestant l'han posat en un lloc inaccessible, on solament podria arribar un altre Rubén Gil, i això és impossible. Rubén Gil és únic, i solament Déu podria crear un altre similar.

L'espai d'aquest article es fa curt quan es tracta d'explicar la seva trajectòria, però no podem deixar de mencionar el que encara fa amb la Ràdio l'Escala. Ja fa més de 15 anys que va començar amb el programa "Un desafiament a la consciència", i encara té força i molta il·lusió en la seva continuïtat, perquè, com diu ell, "tot això li dona més vida".

Felicitats amic i Dr. Rubén Gil, preguem per tu i per la teua dona Araceli, perquè sabem i coneixem de la vostra felicitat i amor en les vostres vides, que sàpigues que volem tenir-vos per molt de temps més, i esperem que sigui el nostre Déu el que et digui fins quan.

Que Déu et beneixi i que per molt de temps més puguis estar al nostre costat amb tota la teua saviesa.

Pedro Torres - Yolanda Vilagut

Mi Pastor, “...I va ser escollit per Déu”

Un diumenge, com qualsevol altre, escoltava la predicació del nostre Pastor Rubén Gil, com sempre, enriquit d'un vocabulari i d'una tècnica pròpia, una predicació més a què ens té acostumats. Parlava de Pablo, a qui el Senyor havia escollit, i va dir una frase, que la vaig triar entre totes les altres, una frase molt encertada amb el tema de la predicació, però també una frase que em va agradar i la vaig escollir per a aquest article, **“I va ser escollit per Déu”**.

Ser escollit per Déu no passa cada dia, no es dona per casualitat, no és un premi que t'arriba per sorteig. El fet de que hagis estat escollit és perquè has demostrat que ets bo amb el que fas, no significa res davant aquesta “elecció divina”.

“I vaig ser escollit per Déu”, són comptats els elegits en la història de la humanitat. Trobem a Abraham, David, Moisès, Job, i alguns altres personatges bíblics que han estat escollits per Déu, així com Pablo, Pedro, Juan, i la resta dels apòstols que van estar amb Jesús i que van heretar per gràcia divina un deure comú, **“predicar l'evangeli a tota criatura”**, i cadascú amb les seves dificultats i perillositat, en molts casos, fins i tot posant en perill la seva integritat física.

El **“meu Pastor”**, em refereixo a la persona que cada diumenge predica per nosaltres i per la seva Església, és una persona beneïda per la “Gràcia Divina”, que durant molts anys el trobem incansable davant el seu treball, recolzat sobre un púlpit i intentant arribar al nostre cor, tasca molt difícil per cert, però que mai veurem esgotada en la persona de **Rubén Gil**. Mai es cansa de preparar amb amor, fe i confiança el seu missatge, per aquest i per altres motius més, puc dir amb tota certesa que Rubén Gil **“ha estat escollit per Déu”**.

A mi m'agrada escriure, fer coses al darrere de l'escenari, i reconec que no és fàcil dirigir-se a un públic, i si a vegades aquest públic no respon a les

expectatives de la predicació. Aquesta és una tasca que necessita alguna cosa més que experiència, coneixement i ganes de continuïtat, és comptar amb el suport d'un poder diví, del nostre Déu; com diu Rubén, “parlo sempre amb Ell, en qualsevol moment, a qualsevol hora, perquè Ell sempre està a l'espera de mi”, i afegeix, “també a l'espera de tu”.

Que aquestes paraules puguin expressar la meua admiració, agraïment i respecte a **Rubén Gil**, un fill de Déu que sempre ha estat i encara està amb nosaltres, portant-nos la **“Paraula de Déu”**.

El periodista de Déu”

Una vegada vaig escriure al meu blog que **“per mi, Rubén Gil és el periodista de Déu”**, perquè quan ens porta la Paraula de Déu, ho fa d'una manera molt atípica i encertada, és com si després de parlar amb Déu, ens transmetés la pau que en aquell moment et fa falta. Una casualitat?, no crec. Divinitat, Sí! És el poder i la gràcia de Déu la que Rubén Gil ens transmet diumenge a diumenge, i quan ets trobes amb ell, sigui passejant pel carrer, o sigui quan escoltes els seus missatges des de la Ràdio

l'Escala, o quan “pots” arribar al culte del diumenge, aleshores et dones compte que tot això és una “gran divinitat i benedicció”, que no arriba d'una persona, sinó que ve del cel, del nostre Déu i Pare Sant.

Gràcies Rubén, sempre has estat amb tots nosaltres, per això volem que sàpigues que t'estimen i volem que estiguis molt més temps amb nosaltres. Per això faig una crida, per quan acabeu de llegir aquest article, dediqueu una oració, una pregària al Senyor pel nostre Pastor, pel nostre estimat Rubén Gil, que Déu li ompli de felicitat el dia del seu aniversari (3 de setembre) i que rebí l'afecte de la seva congregació, amics i familiars. Nosaltres ho farem!

Rubén, que sàpigues que nosaltres i tots els que t'estimen, tenim la certesa que tu també has estat **“escollit per Déu”**.

Una abraçada de **Pedro, Yolanda i família**.

Mi siervo eres tú; te escogí y no te deseché. No temas, porque yo estoy contigo; no desmayes, porque yo soy tu Dios que te esfuerzo; siempre te ayudaré, siempre te sustentaré con la diestra de mi justicia. Porque yo Jehová soy tu Dios, quien te sostiene de tu mano derecha, y te dice: No temas, yo te ayudo. (Isaías: 10,13)

“Te quiero y doy gracias a nuestro Dios por cada día que nos regalas”

Estos versículos de Isaías fueron clave para un joven que con 20 años conoció al Señor, dejó una brillante carrera como periodista y comunicador de radio para irse al Seminario Bautista. Cuando acabó el seminario no sabía muy bien cómo empezar en el ministerio pero estas palabras le animaron a seguir adelante en el llamamiento que había recibido.

Comenzó recorriendo España predicando en Iglesias y Campañas de Evangelización.

Por sus excelentes dotes como orador fue elegido evangelista de la *World Gospel Crusades*, labor que realizó hasta 1965 y que le llevó a viajar predicando por Europa y América. En 1966 tomó a su cargo el pastoreo de la *Iglesia Bautista de Albacete*, aunque antes ya había pastoreado la “Iglesia Evangélica Bautista” de Molins de Rei (Barcelona) y más tarde el de la *Primera Iglesia Bautista de Alicante* (1968-1972). Ha sido una importante figura del ámbito evangélico español, como lo demuestra el hecho de que en 1974 fuera elegido Secretario Ejecutivo del *Congreso Ibérico de Evangelización*, un rotundo éxito en su época. Al término del mismo, fundó en Madrid el *Tabernáculo Evangélico*, una de las iglesias más florecientes de la capital de España. Durante esta época fundó y dirigió la revista *Pueblo Protestante* y el programa de radio *Un Desa-*

fío a la Conciencia (Radio Intercontinental, Madrid). Considerado como uno de los predicadores contemporáneos más elocuentes del país y apodado por algunos como “El Billy Graham español”, las invitaciones para ocupar el púlpito en iglesias de todas las denominaciones y para participar en campañas evangelísticas han sido una constante en su vida.

En la actualidad ocupa el cargo de Director del ICC (*Instituto de Comunicación Cristiana*) y Presidente de la *Asociación Española de Prensa Evangélica* (AEPE); es asimismo pastor de la *Iglesia Evangélica de L'Escala* (Girona), dónde prosigue su labor como escritor de diversas obras en las que refleja su amplia experiencia y conocimiento del mundo evangélico.

Ha dedicado toda su vida a la obra para la que ha sido llamado, pero también es un gran amigo de sus amigos, amante de su familia a la que muchas veces no ha podido dedicar todo el tiempo que le hubiera gustado y sobre todo es una gran persona con un gran corazón.

Puede decir: “Aprovecho al máximo mi tiempo aquí. Disfruto de mi familia. Disfruto de mis amigos y vivo una vida plena de gozo”.

Tu esposa, Araceli